

Dosarul nr. 4-1re-6/22

1-18159759-01-4/1r/e-12012022

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Cernicov Andrei în numele condamnatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 august 2021, deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020 și sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

Vornices Vladislav XXXX, născut la XXXX,
originar și domiciliat în mun XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.05.2018 - 17.10.2019;

Instanță de apel: 19.05.2020 - 18.11.2020;

Instanță de recurs: 11.03.2021 - 25.08.2021;

Instanța de recurs în anulare: 12.01.2022– 22.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 octombrie 2019, Vornices Vladislav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.208¹ Cod penal, la 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

S-a dispus a încasa din contul lui Vornices Vladislav suma de 698, 41 lei pentru efectuarea expertizei, în folosul statului cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, în perioada de timp cuprinsă între 31.03.2013 - 14.12.2017, Vornices Vladislav aflându-se la domiciliul său amplasat în mun. XXXXX , utilizând sisteme informatice ce erau conectate la rețeaua internet cu adresa IP: XXXXX ce i-a fost alocată ultimului, potrivit bazei regionale XXXXXX. de către furnizorul de servicii internet SC „XXXXXX” SRL, intenționat a folosit, deținut și distribuit în rețeaua internet, prin intermediul programelor soft specializate pentru partajarea de fișiere în spațiul „Internet” în baza principiului „de la egal la egal”, 247 de fișiere foto-video, care se

atribuie la categoria pornografiei infantile printre care fișierele cu următoarele GUID-uri ce reprezintă ID unic de identificare a programei eMule: XXXX EDonkey; XXXX, XXXXX7, EDonkey, GUID: XXXXXX, EDonkey GUID: XXXXX, EDonkey, GUID: XXXXX, EDonkey.

Totodată, urmare a examinării sistemului informatic ce îi aparține lui Vornices Vladislav, ridicat prin procesul-verbal de percheziție din 14.03.2018, efectuată la domiciliul acestuia amplasat în mun. XXXXX și anume pe dispozitivul de stocare a informației: - HDD Samsung de model „XXXXX” cu capacitate de 250 GB, nr. de serie „XXXXX”, au fost depistate 161 fișiere foto și 159 fișiere video, printre care și următoarele fișiere - „ XXXXXX”; XXXXXX, care au fost folosite și deținute intenționat de către Vornices Vladislav până la 14.03.2018, stabilindu-se că, toate imaginile sunt înregistrate în baza de date internațională administrată de OIPC „XXXXX” - ICSE, ca fiind material din categoria pornografiei infantile și care constituie imagini în formă electronică ale copiilor implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate în manieră lascivă sau obscenă.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, că faptele inculpatului Vornices Vladislav întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.208¹ Cod penal, pornografie infantilă, adică distribuirea, folosirea și deținerea de imagini sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, în formă electronică.

3. Avocatul Cernicov Andrei în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vornices Vladislav să fie achitat din motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, prima instanță a ignorat probele apărării care dezvinovățesc inculpatul, care a declarat că locuiește împreună cu părinții și rudele sale, iar computerul se află în camera comună și de el respectiv se folosesc toți locatarii și persoanele care vin în ospetie, menționând că nu a cunoscut despre fișierele date până la ridicarea acestora de către poliție. Astfel, a menționat că organul de urmărire penală nu a audiat locatarii în vederea stabilirii cine ar putea să vizioneze și să încarce asemenea fișiere, de asemenea nu s-a verificat dacă s-au efectuat careva accesări neautorizate în sistemul informațional al computerului cu careva operațiuni ieșite de sub controlul posesorilor.

La fel, s-a indică că în cadrul percheziției nu s-au depistat și ridicat careva obiecte suspecte care ar indica că cineva din membrii familiei Vornices s-ar ocupa cu filmarea pornografiei, montarea de imagini, careva camere video, nefiind constatate urme ce ar indica la o activitate criminală în sensul art.208¹ Cod penal.

În concluzie, partea apărării a indicat că argumentarea condamnării în speță a constat în caracterul formal al infracțiunii, însă din dispoziția articolului menționat rezultă în mod obligatoriu că acesta urmează a fi intenționată.

În aceste condiții urma a fi probat că anume Vornices Vladislav a fost acea persoană care s-a aflat la calculator și a descărcat acele fișiere cu conținut pornografic

și tot el le-a distribuit prin careva programe în spațiul virtual.

3.1. Procurorul a contestat cu apel sentința, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Vornices Vladislav să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni.

În motivarea apelului acuzatorul de stat a invocat că, pedeapsa stabilită prin aplicarea art.90 Codul penal este una prea blândă. Totodată, nu au fost indicate care anume circumstanțe sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului, servesc temei pentru aplicarea art.90 Cod penal. Astfel, a indicat că motivarea stabilirii pedepsei în cauză contravine prevederilor art.394 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoare - cu suspendare condiționată a executării ei.

4. Prin decizia Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2020, apelul procurorului și apelul avocatului Cernicov Andrei în numele inculpatului au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Vornices Vladislav a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la prezenta cauză penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel analizând declarațiile martorilor Modîrca Ludmila, Șarvan Veronica, Șpacova Olga, declarațiile expertului Munteanu Dmitrii, procesele-verbale de examinare din 28.11.2017, 29.11.2017, 30.11.2017, procesul-verbal de predare a informației de către compania „XXXX” SA, procesul-verbal de percheziție din 29.03.2018, procesul-verbal de ridicare din 29.03.2018, răspunsul companiei „XXXXX” SRL din 29.03.2018, procesul-verbal de percheziție din 21.04.2018, raportul de expertiză judiciară nr.XXXX din 21.03.2019 și raportul de expertiză judiciară nr.XXXXX din 06.03.2019, procesele-verbale de examinare din 08.05.2019, 01.04.2019 și 02.04.2019, procesul-verbal de ridicare din 19.04.2019 și răspunsul companiei „XXXXX” SRL din 29.03.2018, ordonanța de recunoaște în calitate de mijloc material de probă și anexare la materialele cauzei penale din 8 mai 2019 și apreciindu-le, din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, a constatat că ele demonstrează cu certitudine vina inculpatului Vornices Vladislav în comiterea infracțiunii imputate.

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriul inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Instanța de apel a mai menționat că, argumentele invocate de partea apărării au fost combătute prin sentința primei instanțe și probele administrate în instanța de apel. Totodată, instanța de apel a reiterat că inculpatul în prima instanță a declarat că

nu recunoaște toate cele imputate de partea acuzării în acest sens menționând că nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate. Aceste declarații în colaborare cu tot spectru de probe prezente la respectiva cauză, în opinia instanței de apel cu certitudine dovedesc vina inculpatului, iar depozițiile inculpatului în instanță, se apreciază drept o versiune a acestuia de apărare și o modalitate de eschivare de la răspunderea penală, care relevă - dincolo de orice îndoială rezonabilă - împrejurarea că inculpatul a comis infracțiunea imputată.

În consecință, instanța de apel a notat că declarațiile inculpatului, în sensul că nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, nu sunt întemeiate și sunt supuse criticii. De asemenea, instanța de apel a constatat cu certitudine că, Vornices Vladislav a comis infracțiunea imputată lui și că, acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art.208¹ Cod penal.

Referitor la motivele invocate în cererea de apel precum că sentința judecătorească este nefondată, instanța de apel a menționat că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece sentința primei instanțe este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocatului în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele apelului declarat de același autor. Totodată, instanța de apel consideră că repronunțarea asupra argumentelor apelului nu poate duce la casarea sentinței contestate.

Mai mult, instanța de apel a reținut faptul că, conform datelor expertizelor și declarațiilor experților, pozele din calculatorul inculpatului au fost copiate în computer și ulterior șterse. Acest fapt indică la circumstanța că ele cu bună știință au fost selectate și copiate în computer. Această ultimă circumstanță și posibilitatea foarte mică de existență a unor "virusi" care să copieze în memoria computerului materiale pornografice, luate în cumul, indică la netemeinicia versiunii părții apărării.

4.2. Cu referire la individualizarea pedepsei inculpatului Vornices Vladislav, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61,75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a ținut cont de faptul că, inculpatul a comis infracțiunea ce se califica ca fiind mai puțin gravă potrivit art.16 Cod penal, a stabilit ca circumstanță atenuantă în conformitate cu art.76 Cod penal - săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave și faptul că are un copil minor la întreținere, dar nu au fost reținute careva circumstanțe agravante, este angajat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog.

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a ținut cont de scopul pedepsei penale, considerând rațional de aplicat față de Vornices Vladislav pedeapsa cu închisoarea, prezentând pericol social sensul în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptelor trebuie evidențiate, atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpatului. Or, circumstanțele stabilite condiționează necesitatea aplicării lui Vornices Vladislav a pedepsei privative de libertate. Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului, pentru infracțiunea prevăzută de art.208¹ Cod penal, pedeapsă

sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel a reținut că este relevant faptul că anterior Vornices Vladislav nu a fost judecat, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, are la întreținere un copil minor, astfel încât raportând ansamblul de împrejurări expuse supra, a constatat că solicitarea procurorului de aplicare în privința lui Vornices Vladislav a celei mai drastice pedepse - pedeapsa cu închisoarea cu executarea reală a pedepsei, este lipsită de temei și nu se regăsește în circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului.

Așadar, în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei penale sub formă de închisoare cu executare efectivă de către inculpat, instanța de apel a apreciat că în privința acestuia nu se impune în mod imperativ ca executarea pedepsei să fie în regim real, or, nu trebuie pus accentul în mod deosebit pe rolul punitiv al sancțiunii, în detrimentul celui educativ și de reintegrare socială, interesul comunității fiind ca asemenea fapte să nu se mai repete, iar inculpatul să se reintegreze în societate în spiritul respectării normelor legale indiferent de orice tentații.

În contextul circumstanțelor expuse supra, instanța de apel a constatat că situația inculpatului (starea sănătății) permite instanței de apel de a concluziona că dânsul nu prezintă pericol pentru societate și izolarea lui de societate nu este o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă, ținându-se cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, or, pronunțarea unei hotărâri de condamnare constituie un avertisment sever pentru inculpat, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei - perioadă determinată de timp în care va fi supravegheat comportamentul inculpatului constituie o măsură adecvată care va duce la îndreptarea inculpatului, rolul de constrângere și scopul pedepsei penale putând fi realizate în această modalitate.

5. Avocatul Cernicov Andrei în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărârile, solicitând repunerea în termen a recursului, casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi decizii, prin care Vornices Vladislav să fie achitat din motiv că nu există faptul infracțiunii.

Apărarea a reliefat că, la caz, soluția procesuală în privința lui Vornices Vladislav a fost una de tip "șablon", fiind important ca condamnarea să fie menținută, iar argumentarea instanței de apel nu contează.

În același timp, a indicat că nici Vornices Vladislav și nici avocatul acestuia nu au fost "auziți", ceea ce se exprimă prin faptul că nici un argument al apărării arătat în cererea de apel așa și nu a fost analizat și verificat în ordine de apel.

A consideră avocatul că, atât prima instanță, cât și instanța de apel eronat au ajuns la concluzia respectivă bazându-se pe un cumul de probe care nu demonstrează cine anume se face vinovat de fapte incriminată, fiind ignorate în totalmente toate argumentele aduse de apărare care demonstrează nevinovăția lui Vornices Vladislav, acestea în mare parte fiind trecute sub tăcere și nu au fost supuse analizei.

Astfel, acuzarea de stat nu a prezentat nici o probă că ar fi fost comisă o

infracțiune prevăzută de art.208¹ Cod penal și că aceasta a fost comisă anume de către Vornices Vladislav.

Rezumând toate probele administrate în cadrul acestui proces penal, avocatul a menționat că vinovăția lui Vornices Vladislav nu a fost dovedită, în același timp nu s-a constatat nici existența faptei infracționale de deținere, folosire și distribuire intenționată a fișierelor foto-video care sunt atribuite pornografiei infantile.

De asemenea, de către avocat a fost remarcat și faptul că, organul de urmărire penală și-a rezumat poziția doar pe identificarea fișierelor cu conținut pornografic, însă nu a examinat calculatorul prin prisma dacă pe acesta se conțin sau nu careva programe virulente, capabile să încarce neautorizat fișiere interzise.

La fel, organul de urmărire penală nu a verificat dacă s-au efectuat sau nu careva accesări neautorizate în sistemul informațional al calculatorului și dacă s-au făcut operațiuni ieșite de sub controlul posesorilor.

A conchis că, nici prima instanță și nici cea de apel nu s-au pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de apărare, iar soluția finală a fost exprimată printr-o condamnare arbitrară.

Cu referire la termenul depunerii recursului, a atras atenția instanței de recurs la faptul că la momentul pronunțării dispozitivului hotărârii din 18.11.2020 s-a indicat că decizia redactată urmează a fi transmisă părților la 16.12.2020, însă acest lucru nu a avut loc.

Părții apărării i s-a comunicat că decizia redactată la moment nu este gata și va fi expediată ulterior prin poștă.

Potrivit plicului de la oficiul poștal este indicat că decizia a fost primită spre expediere destinatarului la 22.01.2021.

6. Asupra recursului declarat, a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru a declara recursul ca fiind depus în termen cu trimiterea recursului pentru judecare în Colegiul Lărgit al Curții Supreme de Justiție. În motivarea poziției a reținut că, instanța de apel a compromis sarcina instanței de judecată ierarhic superioară impusă prin conținutul art.414 Cod de procedură penală, de a verifica legalitatea și temeinicia hotărârii contestate în baza probelor examinate de prima instanță, iar motivele invocate de apelant nu au primit aprecierea instanței în procedura de control ierarhic.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 12 mai 2021, a fost respins recursul declarat, deoarece a fost declarat peste termen.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a indicat că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 18 noiembrie 2020, a fost pronunțat dispozitivul deciziei instanței de apel în prezența inculpatului Vornices Vladislav și avocatului acestuia, Cernicov Andrei, cu înștiințarea lor despre pronunțarea deciziei integrale la 16 decembrie 2020. Iar, conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 16 decembrie 2020, a fost pronunțată decizia integrală a instanței de apel doar în prezența procurorului. Celorlalți participanți la proces fiindu-le expediată copia deciziei integrale prin scrisoare.

Conform art.231 alin.(2)-(3) Cod de procedură penală, calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna și anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului. La calcularea termenelor nu se ia în calcul ora sau ziua de la

care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs ordinar a menționat că, termenul de declarare a recursului conform art.422 Cod de procedură penală, a început să decurgă din 17 decembrie 2020 de la pronunțarea deciziei integrale, ultima zi pentru declararea recursului fiind 18 ianuarie 2021, iar recursul ordinar declarat de avocatul Cernicov Andrei în numele inculpatului a fost depus la 10 februarie 2021 (conform ștampilei de pe recurs), prin urmare, cu omiterea termenului de 30 de zile stabilit de lege.

8. Avocatul Cernicov Andrei în numele condamnatului, a contestat cu recurs în anulare, solicitând casarea hotărârile instanțelor ierarhic inferioare și decizia Colegiului penal lărgit al Curții Suprem de Justiție din 25 august 2021, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi decizii, prin care Vornices Vladislav să fie achitat din motiv că nu există faptul infracțiunii și fapta unu a fost săvârșită de el.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel și de recurs ordinar (*pct.3 și 5 din prezenta decizie*).

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, părțile pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Potrivit art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală **în fond**, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând materialele cauzei, Colegiul penal constată că prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 august 202, recursul avocatului Cernicov Andrei în numele inculpatului a fost considerat inadmisibil, ca fiind depus peste termen.

În asemenea împrejurări, se statuează că instanța de recurs ordinar nu a examinat cauza în fapt și în drept și nu s-au pronunțat asupra fondului cauzei.

Raportând situația reținută în cauză la prevederile art.452 coroborat cu art.453 alin.(1) Cod de procedură penală rezultă, că condamnatul nu a utilizat calea ordinară de atac –recursul ordinar și nu are temei legal de a depune recurs în anulare, ceea ce atrage și inadmisibilitatea prezentului recurs în anulare.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal consideră că recursul în anulare declarat de către condamnat urmează a fi declarat inadmisibil, din motiv că nu

corespunde cerințelor de formă și de conținut.

9. În conformitate cu art.art.431 alin. (2), 432 alin. (2) pct. 1) și 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Cernicov Andrei în numele condamnatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 25 august 2021, în cauza penală în privința lui Vornices Vladislav XXXXX, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 03 martie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie